

ಅಥ್ವಾ, ಬೊಬಲ್‌ಗಮ್ ಉದಿ 'ಥಮಾರ್' ಅನಿಸಿ
ಉಂಡೆ ಮಾಡಿ ಮುಂದೆ ಕುಂತವರ ತಲೆಗೆ ಹಚ್ಚಿ
ಅವ್ವ ಪಾರಕ್ಕ ಅಡ್ಡಿ ಪಡ್ಡಿದ್ವಿಧರ
'ಎಂಥಾ ಅಡ್ಡಾಡಿ' ಅಂತ ಕ್ವಾಣೆಯಿಂದ ಹೊರ ಹಾಕಿ
ಉರಿ ಬಿಸಿಲಾಗ ಒಂಟಿಗಾಲಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಿ ಬೆಂಡತ್ತಬೋದಿತ್ತು
ಹಂಗಿದ್ದು ಭಡಿ ಅವ ಕೈಯಾಗೇ ಇತ್ತು...

ಆದ್ರ ತಾಯಿ, ಕಾಲ್ಕರಿ ಹೊಸಲಾಚೆ ಬುಟ್ಟು
ನಿಂಗೇರಡು ಕೈ ಬೋಡಿಸಿಟ್ಟು; ಕಣ್ಣುಪ್ಪೊ ಸಾಲಿವಳ್ಳು
'ಅವ್ವಗೊಂದು' ಗಡಿಗೆ 'ನವ್ವೊಂದು' ಗಡಿಗೆಯಿಟ್ಟು
'ಮುಟ್ಟಿದ್ದೆ' ಅಪರಾಧ ಆಗಿ ಬಡ್ಡು ಕೊಂದ್ರಲ್ಲ
ಆ ಕೈಯಿಂದಲೇ ನನ್ ಕೂಸಿನ ಉಸ್ತು ವಾಪಸ್ ಕೊಡ್ತು
ಇಲ್ಲಾ, ಅವ ಕೈಯಾಗಿನ್ ಭಡಿ ನಮ್ ಕೈಯಾಗ ಕೊಡ್ತು...

ಇಗೊ, ಹಿಂಗೆ ಅವಲತ್ತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ
ದ್ಯಾಮವ್ವನ ದುಖುಕ್ಕ ಪಾರಯಿಲ್ಲದೆ
ಸೇರಿದ ಮಂದಿ ಕಣ್ಣಾಗೂ ನೀರಾಡಿ ಬಿಟ್ಟಿತ್ತು...

ಈ ಕಾವ್ಯರೂಪಕದ ಪಯಣ
ಮುಂದಿನ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ
ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಕವಿಯೊಂದಿಗೆ
ಮುಂದುವರೆಯುವುದು.